

III.

Betænkning

over

Udkast til Bygningslov for Kjøbstæderne i Kongeriget Danmark.

(Afgiven af Landstingets Udvalg.)

Udvalget erkjender, at der er stor Trang til en Lov, som den foreslaaede, deels for at erholde samlet den Mængde uklare og adspredte Forfrister, der om denne Gjenstand udgjøre den nugældende Ret, og derved at sikre dem en bedre Overholdelse, deels for at fuldstændiggjøre dem ved enkelte Bestemmelser, hvis Savn har paasørt Kjøbstæderne Ulemper, som nu kun kunne afhjælpes med Anstrengelse og Opoffelse, men for Fremtiden letteligen afværges. Udvalget skjøner heller ikke rettere, end at der ved Lovens Affattelse er tagtaget det Maadehold, der ikke bør savnes, hvor enhver i det Almindeliges Interesse givne Anordning nødvendigviis maa indeholde en Indskrænkning i den private Frihed. I denne Retning troer Udvalget dog, at man, uden at tilfødsætte det Offentliges Lær, kan gaae endnu lidt videre, end Udkastet, og skal derfor foreslaae en Række af mindre indgribende Lempelser og Udelabelser. Disse ere dog meget sjelden begrundede deri, at Udvalget i og for sig har Noget at erindre imod den vedkommende Bestemmelse; men det har troer, at Loven vilde vinde i Overføelighed og dens Gjennemførelse blive lettere og sikrere, jo mere den indskrænkes til det virkelig Magtpaaliggende, og at det navnlig efter Forholdene i vore

Kjøbstæder ikke gaaer an at lade Bygningscommissiønerne optræde som veiledende, bygningskyndige Autoriteter med Hensyn til saadanne Forhold, for hvilke der i Loven ikke findes udtrykkelige Forfrister, men at de nærmest kun skulle paa-see disses Efterlevelse, og ved Siden deraf kun have en almindelig Bemyndigelse til foreløbig at standse Foretagender, som efter deres Formening ere farlige for det Offentlige.

Da den særlige Begrundelse af de foreslaaede Forandringer formeentlig rettest forbeholdes den mundtlige Forhandling, skal Udvalget saaledes indstille Udkastet til Vedtagelse med følgende Ændringer:

ad § 1.

at Paragraphen redigeres saaledes:

Nærbørende Lov gælder ikke alene for selve Kjøbstæderne, men ogsaa for de Bygninger, der opføres paa Kjøbstadens Grund indenfor en Grændse, der efter Communalbestyrelsens Forslag bestemmes af Justitsministeriet.

Hvor en til en Landjurisdiction hørende Grund enten er indeffuttet af bebygget Kjøbstadgrund, eller strækker sig ind i samme, eller